

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/176/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118211027
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118211027.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému C. G., X.. XX.X.XXXX, L. H. XXX/X, XXX XX R., S. R., o zaplatenie 374,24 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 335,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 335,- eur od 21.11.2016 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 79,02%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., žalobou podanou na súde dňa 27.9.2018 uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 374,24 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s.. Táto skutočnosť je uvedená vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar. Pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 20.05.2015 zmluvu o pôžičke evid. č. 20982416, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 359,10 eura na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (kanc. a výp. technika). Kúpna cena tovaru bola 399,- eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 39,90 eura a na zvyšok kúpnej ceny pôvodný žalobca poskytol žalovanému pôžičku podľa uvedenej zmluvy o pôžičke. Účelom Zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu žalovaného. Akontácia je časťou kúpnej ceny tovaru, ktorú žalovaný zaplatil pred dodaním tovaru. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 18 mesačných splátkach v sume 24,10 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 433,80 eura. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 24,10 eura (bez akontácie). Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný žalobca dňa 28.09.2015 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, pôvodný žalobca dňa 19.11.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 29.11.2015 - „Oznámenie o

vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje bod 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 374,24 eura.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

3. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil svoju pohľadávku na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.. Uznesením zo dňa 1.2.2019, č.k. 20Csp/176/2018 - 58 súd pripustil zmenu na strane žalobcu.

4. Podľa § 297 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak
a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Oznámenie o vyhlásení rozsudku podľa § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia pojednávania bolo oznámené vyvesením na úradnej tabuli súdu dňa 10.5.2019.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

7. Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a.s.) a žalovaný uzatvorili dňa 20.5.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 5059810539 (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 359,10 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 18 pravidelných mesačných splátkach vo výške 24,10 eura, pri RPMN 27,87%, ročnej úrokovej sadzbe 27,87% a priemernej hodnote RPMN 37,67%. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť predstavovala sumu 433,80 eura. Konečná splatnosť bola 11/2016. Prvá splátka bola splatná dňa 20.6.2015 a ďalšie vždy 20. dňa v mesiaci. V bode 9.1 zmluvy si účastníci zmluvy dohodli zmluvnú pokutu v prípade nesplácania.

8. Právny predchodca žalobcu dňa 28.9.2015, listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 103,63 eura do 5.11.2015 a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Doklad o odoslaní a doručení nebol predložený. Listom zo dňa 29.11.2015 právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Žalobca taktiež nepredložil doklad o odoslaní a doručení.

9. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný uhradil z poskytnutého úveru jednu splátku vo výške 24,10 eura.

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015 do 30.09.2015 (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.04.2015 do 29.09.2015 (ďalej len ako „ZoSÚ“). Tento zákon v § 1 ods. 2 definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. z) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti: priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

18. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Podľa § 41 OZ ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

21. Z ustanovenia § 517 ods. 1, 2 OZ vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Právny predchodca žalobcu bol od uzavretia zmluvy v

postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva.

24. Právny vzťah strán súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

25. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 20.5.2015 zmluvu, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 359,10 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 18 pravidelných mesačných splátkach. V zmluve si právny predchodca žalobcu a žalovaný dohodli úrok vo výške 27,87%. Súd je toho názoru, že tento dohodnutý úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku /poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov/. Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi / pozri rozhodnutie NS SR sp.zn. 3 Cdo 137/2003/. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci máj 2015 pri úveroch od 1 do 5 rokov na úrovni 9,93% ročne (<https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>). Dohodnutá výška úrokov 27,87% ročne uvedená v zmluve podstatne /skoro trojnásobne/ prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci máj 2015. Nebankový subjekt (Consumer Finance Holding a.s.) pri poskytovaní úverov síce podstupuje vyššiu mieru rizika, čo sa odráža aj vo výške úroku, avšak dohodnutá výška úrokov /aj keď vyššia ako pri bankách/ musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané úroky. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, ktorý uviedol: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Vzhľadom na vyššie uvedené súd teda dospel k záveru, že dohodnutá úroková sadzba vo výške 27,87% ročne je v rozpore s dobrými mravmi, a preto v tejto časti je zmluva v zmysle § 41 OZ neplatná. Na základe vyššie uvedeného môže žalobca od žalovaného požadovať iba sumu poskytnutých finančných prostriedkov a predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný.

26. Zmluva ďalej obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN v neprospech spotrebiteľa. Podľa údajov zverejnených na stránke <<https://www.mfsr.sk/sk/financie/financny-trh/bankovnictvo/spotrebiteleske-uvery/suhrnne-informacie-udajoch-novoposkytnutych-spotrebiteleskych-uveroch-veritelmi/>> bola priemerná RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením vo výške do 1500 eur vrátane od 1 do 5 rokov v 1. štvrtroku 2015 vo výške 22,77% a nie ako uviedol právny predchodca žalobcu vo výške 37,67%. V danom prípade ide nepochybne o spotrebiteľský úver so zabezpečením, pretože v bode 9.1 zmluvy si účastníci zmluvy dohodli aj zmluvnú pokutu v prípade nesplácania, čo je jeden z prostriedkov zabezpečenia záväzkov. Uvedenie vyššej priemernej RPMN ako má byť je v neprospech spotrebiteľa, pretože táto slúži na to, aby si spotrebiteľ mohol porovnať výšku RPMN svojho úveru v porovnaní s obdobnými úvermi. Ak právny predchodca žalobcu v zmluve uviedol priemernú RPMN vyššiu ako bola, uviedol žalovaného do omylu ohľadne výhodnosti poskytovaného úveru. Zákon síce stanovuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov iba ak je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa avšak výkladom možno dospieť k záveru, že úver je bezúročný aj v prípade, ak je uvedená nesprávne aj

priemerná RPMN v neprospech spotrebiteľa. Navyše ak zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) sankcionuje neuvedenie priemernej RPMN bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa môže z hľadiska posudzovania výhodnosti/nevýhodnosti úveru spotrebiteľom pôsobiť dokonca negatívnejšie ako samotné neuvedenie priemernej RPMN.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené je úver poskytnutý žalovanému bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má teda nárok iba na vrátenie istiny. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a v konaní bolo aj nesporné, že žalovaný čerpal úver vo výške 359,10 eura a poukázal úhrady celkovo vo výške 24,10 eura (žalovaný síce uhradil dňa 20.5.2015 sumu 39,90 eura, avšak jednalo sa o akontáciu, ktorá nebola predmetom úveru). Súd preto priznal žalobcovi sumu 335,- eur (359,10 eura - 24,10 eura) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

28. Právny predchodca žalobcu dňa 28.9.2015, listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 103,63 eura do 5.11.2015 a upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Listom zo dňa 29.11.2015 právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, pričom súdu nepredložil doklad o doručení oznámenia žalovanej, a preto žalobca v tejto časti neunesol dôkazne bremeno. Právny predchodca žalobcu si v konaní uplatnil úroky z omeškania nie z jednotlivých mesačných splátok, ale z celej žalovanej istiny naraz, pričom vychádzal z nesprávneho záveru o predčasnom zosplatnení úveru, keďže nebolo preukázané doručenie oznámenia žalovanému. Na tomto závere zotrval aj žalobca. Žalovaný sa však dostal do omeškania so zaplatením celej prisúdenej istiny až nasledujúci deň po splatnosti poslednej splátky, ktorá bola splatná dňa 20.11.2016, a preto súd priznal úroky z omeškania až od 21.11.2016. K tomuto dňu zákonná výška úrokov z omeškania činila 5% ročne, a preto súd zamietol žalobu v prevyšujúcej časti.

27. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol úspešný bol v časti zaplatenia 335,- eur zo sumy 374,24 eura, t.j. v časti 89,51% a žalovaný vo zvyšných 10,49%. Úspech žalobcu, ktorý prevyšuje úspech žalovaného je 79,02%. Nakoľko súd nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže žalovaný bol v konaní nečinný, k podanej žalobe sa nevyjadril, zaviazal súd žalovaného na náhradu trov konania v rozsahu 79,02%. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).